

Κρυφό Σχολειό

Απ' το χωριό γλιστρούσαν σαν ίσκιοι στο σκοτάδι
και στο ξωκλήσι πέρα μαζεύονταν το βράδυ.
Μαντάλωναν τη θύρα με κάθε προσοχή,
σταυρώνανε τα χέρια σε μία προσευχή.

Κι ο δάσκαλος - ιερέας, τους μαθητές του ευλογά,
που 'τρεμε η καρδιά τους, σαν του κεριού τη φλόγα,
πριν την παράδοσή του αρχίσει του σκολειού
κάτω απ' το φως το λίγο, τ' ωχρό του καντηλιού.

Και στο παλιό ξωκλήσι, μανταλωμένοι ώρες
ξεχνούσαν της σκλαβιάς τους, τις άραχλες τις μπόρες.
Και γράμματα μαθαίναν μαζί με προσευχές
κι ατσάλωναν με πίστη τις άγιες τους ψυχές.

Μάθαιναν να αγαπούν τη μάνα τους πατρίδα,
το αίμα τους να δίνουν ως την στερνή ρανίδα
να μην σκιαχτούν ποτέ τους τ' ανήμερα θεριά
και στην γλυκιάν Ελλάδα να δώσουν λευτεριά.

Και πίστεψαν στη νίκη και γίνανε lionτάρια
και πάλεψαν σα δράκοι τ' ανδρεία παλικάρια!!

Δε σκιάχτηκαν ποτέ τους τ' ανήμερα θεριά
και στην γλυκιάν Ελλάδα χάρισαν λευτεριά,
γιατ' είχανε πιστέψει απ' τη στιγμή την πρώτη
μες στο κρυφό σχολειό τους και στη χρυσή τη νιότη

'Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή,
παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή.'